

Egy kis zene Op.1.

Nyilvánvaló, hogy sokat töpreng a zenén. Meg az embereken. Meg a zene és ember viszonyán. Ha kicsit az ember zenélget, mindjárt elkezdi töprengeni. Hogy vajon Beethoven, ott fenn a magasban megtiszteltetésnek veszi-e, vagy szomorú, amikor az elemes bilik az ő Für Elise-jét játsszák, ha belesípülnek a lelkes kisgyermek? Vagy hogy mitől zene a zene, és mikortól már nem az? A mindenkori ízlés függvénye ez, vagy létezik valamiféle ember nélkül is létező meghatározás. Meg ilyenek. És ha az ember töpreng, szeretné ezt másokkal együtt tenni, s azt hiszi (joggal, vagy a nélkül), hogy ha gondolatai újságban jelennek meg, megvalósul ez az álma.

De én most nem erről akarok beszélni, mint ahogy Magyar Gyuri is ezt kifejtette már a Borgia zenekar (Kunhegyes) „Sámántangó” c. nagybecsű opusában, hanem belesimulván ezen újság tartalmi és stílusbeli profiljába, a kunhegyesi zenetörténet négy aktuális epizódját osztom meg Önökkel.

No.1.

Dr. Pácziné Lódi Lili ötletének és szervezésének köszönhetően a Csermely Kórus május 11-én két helyszínen (és két időpontban) szolgált énekével. Délelőtt a gombai református templom áhítatos falai között, ahol Isten ígéjét Nagy Kálmán lelkész úr hirdette, mindenki lelki épülésére. Szereplésünkből, reménység szerint, testvérkórusi kapcsolat is fakad, hiszen lelkészünk által meghívást kapott Kunhegyesre a gombai gyülekezet kórusa.

Szolgálat a gombai gyülekezetben

Csak megjegyzem, hogy a „gomba” szóról, alulműveltséget bizonyítandó, eddig csak a lábak – az őzlábak és a reklámokból ismert ama égetően viszkető lábak – jutottak eszembe. Nem gondoltam volna, hogy Gombán, ezen az alig háromezer lelkes településen több kastély található, melyek egyikében például meghált a Szentkorona, amikor a szabadságharc idején „öt” is menekítette Debrecenbe a Szemerékormány; hogy a Fáyak, Szemerék csodálatos birtokai vannak itt. Maga Fáy András ebben a községben letelepedvén élte

Szolgálat Monoron

alkotó éveit, s búvköre szellemi központtá vált: például Katona József itt írta a Bánk bán néhány részletét.

A másik fellépési lehetőséget a monori katolikus templomba kaptuk, esti órában. Isten a szó szoros értelmében a malmunkra hajtotta a vizet, amikor a mise végén egy mérhetetlen nagy ézengéssel jelezte az esetleg távozni szándékozók, hogy itt még lesz valami: Esőzuhatag helyett válasszatok inkább Csermelyt! A kórus ha lehet, még felszabadultabban, még ihletettebben énekelt a varázslatos milióban.

Mindkét látogatásunk egyben gasztronómiai és borászati kalandtúra is volt, hisz vendéglátóink komoly sértésnek vették volna, ha nem részeltethetnek bennünket a földi javak eme has orientált vonatkozásaiból.

No.2.

Május 16-án a Kunhegyes Zenekultúrájáért Alapítvány ebben az évben is megrendezte a Kistérségi Népdaléneklő Versenyt. A közel száz fő (versenyzők és kísérők, zsűri és rendezők) részvételével egészen komoly rendezvényre nőtte ki magát: Tomajmonostora, Tiszaroff, Karcag, Kisújszállás, Kunhegyes iskolái neveztek. Hosszas értékelésbe nem akarok bocsátkozni, de annyit megemlítenék, hogy a produkciók színvonala szélsőségek mentén jegyezhető. Az egyik pólust azok jelentették, amelyek hamisságuknál fogva alig értékelhetők zeneileg (hangsúlyozom: zeneileg), a másik pólust pedig azok, amelyek kifejezetten figyelemre méltóak, s gyakorlatilag médiaképesek. Mindent egybevetve összes tiszteletem, köszönetem a felkészítőké, s no persze a fellépőké, mert ma már egyáltalán nem természetes, hogy valaki népzenevel foglalkozik, hogy énekel. Pedig nincs más megoldás, énekelni kell! Mint alapító pedig ezúton köszönöm meg a kuratórium és a zsűri áldozatos munkáját.

A népdaléneklő versenyünk

No.3-4.

A továbbiakban két, de szorosan összekapcsolódó rendezvényről szólnék. A Csermely Kórus július 4-6-ig részt vesz a Lengyelországban szerveződő Közép-európai Keresztyén fesztiválon, melynek során bemutatkozik Wrocławban és Swidnicában. Minthogy a kórus a Kunhegyesi Református Egyházközség kebelében jött létre s működik, az egyházközség június 28-án este zenés áhítatot szervez (istentiszteleti keretek), ahol is az esetleges perselypénz a lengyelországi út anyagi terheit hivatott enyhíteni. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, s kívánom, hogy zenei ügködésünk örömeire legyen, s Kunhegyes javát szolgálja!

Nagy Tibor